

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Θ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΗ' - ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ
ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ
ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ε Κ Θ Ε Σ Η

ΓΙΑ
ΤΟΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2017
ΚΑΙ
ΤΟΝ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2017

ΑΘΗΝΑ 2019
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΙΑΡΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

Περιεχόμενα
της Έκθεσης της Επιτροπής
του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους
και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους
προς την Ολομέλεια της Βουλής

σελ.

α. Γενικά	3
β. Ομιλία του Υφυπουργού Οικονομικών, κ. Θεόδωρου Σκυλακάκη	4
γ. Εισηγήσεις	
γα. Εισήγηση του κ. Χαράλαμπου (Μπάμπη) Παπαδημητρίου (Ν.Δ.)	9
γβ. Εισήγηση του κ. Νικόλαου Συρμαλένιου (ΣΥΡΙΖΑ).....	13
γγ. Εισήγηση του κ. Κωνσταντίνου Σκανδαλίδη (ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ)	19
γδ. Εισήγηση του κ. Νικόλαου Καραθανασόπουλου (Κ.Κ.Ε.).....	24
γε. Εισήγηση του κ. Βασίλειου Βιλιάρδου (ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ – ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ).....	27
γστ.Εισήγηση του κ. Γεώργιου Λογιάδη (ΜέΡΑ25)	32

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Θ΄ ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΗ΄ - ΣΥΝΟΔΟΣ Α΄
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΕΚΘΕΣΗ

Της Επιτροπής του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους στα σχέδια νόμων του Υπουργείου Οικονομικών:

- α) «Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2017»
- β) «Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2017»

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η Επιτροπή του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους συνήλθε στις 12 Νοεμβρίου 2019, σε δύο συνεδριάσεις, υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής, κ. Λάζαρου Τσαβδαρίδη και του Αντιπροέδρου αυτής, κ. Χαράλαμπου (Μπάμπη) Παπαδημητρίου, με αντικείμενο την εξέταση των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών:

- α) «Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2017»
- β) «Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2017».

Στην πρώτη συνεδρίαση της 12^{ης} Νοεμβρίου 2019 προσήλθαν και εξέθεσαν τις απόψεις τους επί της έκθεσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου για το οικονομικό έτος 2017, σύμφωνα με το άρθρο 31Α του Κανονισμού της Βουλής, όπως ισχύει, ο Πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κ. Ιωάννης Σαρμάς, η Σύμβουλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κυρία Κωνσταντίνα Ζώη, η Προϊσταμένη στην Κεντρική Υπηρεσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κυρία Φωτεινή - Σοφία Κίτρα, ο Προϊστάμενος στην Κεντρική Υπηρεσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κ. Γεώργιος Μαμαγκάκης και ο Προϊστάμενος στην Κεντρική Υπηρεσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κ. Άγγελος Βασιλείου.

Παρέστη, επίσης, ο κ. Φραγκίσκος Κουτεντάκης, συντονιστής του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή.

Στη δεύτερη συνεδρίαση της 12^{ης} Νοεμβρίου 2019, παρέστη ο Υφυπουργός Οικονομικών, κ. Θεόδωρος Σκυλακάκης.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης, τον λόγο έλαβαν ο Εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Χαράλαμπος (Μπάμπης) Παπαδημητρίου, ο Εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Νικόλαος Συρμαλένιος, ο Ειδικός Αγορητής του Κινήματος Αλλαγής, κ. Κωνσταντίνος Σκανδαλίδης, ο Ειδικός Αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος, ο Ειδικός Αγορητής της «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΥΣΗΣ – ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ», κ. Βασίλειος

Βιλιάρδος, ο Ειδικός Αγορητής του ΜέΡΑ25, κ. Γεώργιος Λογιάδης, καθώς και οι Βουλευτές κ.κ. Αθανάσιος Καββαδάς, Τρύφων Αλεξιάδης, Αικατερίνη Παπανάτσιου και Βασίλειος – Πέτρος Σπανάκης.

Ο Εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας και ο Εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ εισηγήθηκαν την ψήφιση των ανωτέρω σχεδίων νόμων, ενώ ο Ειδικός Αγορητής του Κινήματος Αλλαγής, ο Ειδικός Αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ο Ειδικός Αγορητής της «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΥΣΗΣ – ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ» και ο Ειδικός Αγορητής του ΜέΡΑ25, τα καταψήφισαν.

(Οι σχετικές εισηγήσεις παρατίθενται στο τέλος της Έκθεσης της Επιτροπής.)

Ο παριστάμενος Υφυπουργός Οικονομικών, κ. Θεόδωρος Σκυλακάκης, είπε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

(Η εισήγηση του Υφυπουργού Οικονομικών προκύπτει από τα πρακτικά της δεύτερης συνεδρίασης της Επιτροπής του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους την 12.11.2019)*

«ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (ΜΠΑΜΠΗΣ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Αντιπρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Οικονομικών, κ. Θεόδωρος Σκυλακάκης.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΥΛΑΚΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι βουλευτές, ο Απολογισμός του 2017 έχει το παράδοξο να τον υπερασπίζεται τελικά μια άλλη κυβέρνηση και αυτό προφανώς δημιουργεί μια αναντιστοιχία, η οποία οφείλεται, εν μέρει, και στο γεγονός ότι υπάρχει όλη αυτή η καθυστέρηση μέχρι να έρχονται οι Ισολογισμοί και οι Απολογισμοί στη Βουλή.

Είναι, όμως, μια καλή ευκαιρία για να γίνει μια συζήτηση οργανωμένη, για το τι όντως συνέβη τα περασμένα χρόνια.

Θα ήθελα να μιλήσω χρησιμοποιώντας περισσότερο τα στοιχεία της γενικής κυβέρνησης, γιατί μια αδυναμία των Ισολογισμών και Απολογισμών είναι ότι επικεντρώνονται περισσότερο στα στοιχεία του Κεντρικού Κράτους, ενώ αυτό που έχει αξία πραγματική είναι προφανώς τα στοιχεία της γενικής κυβέρνησης.

Εκεί, λοιπόν, με βάση τα τελευταία στοιχεία που έχουμε στο προσχέδιο του Προϋπολογισμού του 2020, προκύπτει ότι το 2017 ήταν μια παράδοση χρονιά, όπως ήταν λίγο - πολύ και το 2016 και το 2018.

Για να είμαι σαφέστερος, είχαμε μια τεράστια υπέρβαση στο πρωτογενές πλεόνασμα που είχε συμφωνηθεί με τους δανειστές. Θυμίζω ότι το πρωτογενές πλεόνασμα που είχε συμφωνηθεί με τους δανειστές για τη χρονιά εκείνη ήταν 1,75% και τελικά φτάσαμε σε ένα αποτέλεσμα για τη γενική κυβέρνηση πάνω από 4%.

Μιλάμε για ένα τρομακτικό ποσό, πάνω από 2% του Α.Ε.Π., της τάξης των 4 δισ. ευρώ, 4 δισ. ευρώ σε μια μόνο χρονιά, παραπάνω από αυτά που ζητούσαν οι δανειστές, όπως συμφωνήθηκαν με τους ίδιους και με πρωταγωνιστή εκείνη την εποχή τον Γερμανό Υπουργό Οικονομικών, τον κ. Σόιμπλε.

Η αλήθεια είναι ότι φορολογήσαμε ακόμη παραπάνω από τα 4 δισ. Θα επαναλάβω στοιχεία, που υπήρχαν και στο προσχέδιο του Προϋπολογισμού, τα οποία πρέπει οι Βουλευτές να γνωρίζουν πολύ καλά, που αφορούν την περίοδο 2016 - 2018.

Την περίοδο 2016 - 2018 το άθροισμα των πλεονασμάτων, πέραν αυτών που είχαν συμφωνηθεί με τους δανειστές, έφτασε τα 11,4 δισ. ευρώ. Σε αυτά δεν περιλαμβάνονται οι παροχές που έγιναν στο τέλος του έτους. Αυτές είναι στο κανονικό πλεόνασμα, είναι καθαρό ποσό, που πήγε στο «μαξιλάρι», για το οποίο θα μιλήσω στη συνέχεια, για τη χρήση του και τι σημαίνει.

Πέραν αυτών, όμως, πρέπει να βάλουμε και την αύξηση των ληξιπρόθεσμων οφειλών του δημοσίου, που έγινε την ίδια περίοδο. Είχαμε άλλα 18 δισ. ευρώ αύξηση των ληξιπρόθεσμων οφειλών των φορολογούμενων προς το δημόσιο την ίδια περίοδο. Δηλαδή, 2016 με 2018, 11,4 δισ. ευρώ συν 18 δισ. ευρώ, μπήκε επιπλέον φορολογικό βάρος 30 δισ. ευρώ, πέραν αυτού που ήταν αναγκαίο για να πληρωθούν οι πολύ υψηλές υποχρεώσεις, που είχε συμφωνήσει ο ΣΥΡΙΖΑ με τους δανειστές.

Αυτά τα λεφτά, τα 30 δισ. ευρώ επιπλέον φορολογικό βάρος, προφανώς διέλυσαν την ανάπτυξη. Αποτέλεσμα ήταν το 2016 η τότε Κυβέρνηση υπολόγιζε μια ανάπτυξη 2,7% και τελικά έγινε 1,5% - 1,4% λένε κάποια στοιχεία- στο προσχέδιο του Προϋπολογισμού γράφουμε 1,5%. Συρρικνώθηκε δραστικά η ανάπτυξη, ήταν περίπου στο μισό αυτής που είχε προϋπολογιστεί. Είναι εντυπωσιακό, ότι τα φορολογικά έσοδα μπήκαν με τη μισή ανάπτυξη, σκεφτείτε πόση θα ήταν η υπερφορολόγηση, εάν είχαμε την κανονική ανάπτυξη, πόσο έξω έπεσε επί της ουσίας τώρα το 2017.

Αυτή η υπερφορολόγηση και αυτό το επιπλέον φορολογικό βάρος εξηγεί και γιατί παραμένει η τεράστια αδυναμία που σήμερα στην πραγματικότητα έχει η ελληνική οικονομία. Σήμερα, το μείζον πρόβλημα της οικονομίας μας δεν είναι το πολύ μεγάλο χρέος που έχουμε, αλλά το τεράστιο επενδυτικό κενό. Έχουμε ποσοστό επενδύσεων 12% στο Α.Ε.Π. με μέσο όρο στην Ευρώπη 20% και με ποσοστό επενδύσεων, που θα χρειαζόμασταν για να πετυχαίνουμε να αποκαθίσταται το κεφάλαιο, δηλαδή να καλύπτουμε τουλάχιστον τις αποσβέσεις του παλαιού κεφαλαίου που υπάρχουν στη χώρα, 16% του Α.Ε.Π..

Δεν θα πετύχουμε και του χρόνου ούτε καν να αποκαταστήσουμε τις αποσβέσεις. Αυτό, όπως καταλαβαίνετε, μειώνει την πραγματική παραγωγική ικανότητα της χώρας και τη μειώνει σταθερά όλα αυτά τα τελευταία χρόνια. Η Ελλάδα μπορεί να παράγει όλο και λιγότερο, διότι οι επενδύσεις είναι λιγότερες από τις αποσβέσεις. Αυτό σημαίνει, ότι μακροχρονίως κάθε χρόνο παράγουμε λιγότερες θέσεις εργασίας, γιατί δεν υπάρχουν επενδύσεις αντίστοιχες με τις

αποσβέσεις. Επιπλέον χάνουμε και τεχνολογική προήγηση, διότι το νέο κεφάλαιο φέρνει καινοτομία, ιδίως σε μια περίοδο ραγδαίας βελτίωσης της καινοτομίας διεθνώς.

Χάνοντας τη δυνατότητα να φέρουμε νέο κεφάλαιο, χάνουμε και την καινοτομία. Η χώρα γίνεται όλο και λιγότερο ανταγωνιστική και το λεγόμενο *output gap*, το κενό μεταξύ της δυνητικής παραγωγικότητας της χώρας και της πραγματικής παραγωγής μειώνεται κάθε χρόνο που περνάει. Αυτό είναι που συνέβη και το 2017, χρονιά για την οποία μιλάμε τώρα.

Το δεύτερο θέμα που πρέπει λίγο να ξεκαθαριστεί, είναι αυτά τα 4 δισ. που έμειναν στο «μαξιλάρι» τη χρονιά εκείνη, πως μπορούν να χρησιμοποιηθούν. Εκεί πρέπει η Βουλή να γνωρίζει, ότι με βάση τη συμφωνία που ισχύει μέχρι το 2060 και που υπέγραψε η προηγούμενη Κυβέρνηση- την δέχτηκε στο Eurogroup για να είμαστε ακριβείς- έχουμε την υποχρέωση να έχουμε πρωτογενή πλεονάσματα για τα επόμενα 40 χρόνια. Τι σημαίνει πρωτογενές πλεόνασμα; Πρέπει να το καταλάβουμε όλοι, γιατί θα μας συνοδεύει για τα επόμενα 40 χρόνια. Σημαίνει το εξής πολύ απλό. Από κάθε χρονιά μπορούμε να χρησιμοποιούμε για τις δαπάνες του κράτους, της γενικής κυβέρνησης, μόνο τις εισπράξεις της χρονιάς, μειωμένες κατά το πρωτογενές πλεόνασμα. Τα άλλα χρήματα που έχουμε στην άκρη ή που θα βάλουμε για οποιοδήποτε λόγο, μπορούν να πάνε μόνο για τοκοχρεολύσια, δηλαδή για το χρέος.

Υπάρχουν και μερικές άλλες εξωτικές λύσεις που να μπορείς να κάνεις αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου, δεν θα μπω σε αυτές, γιατί καταλαβαίνετε ότι δεν μπορούν να αφορούν 37 ή 40 δισ. ευρώ. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι τα χρήματα αυτά, το λεγόμενο «μαξιλάρι» είτε είναι στην Τράπεζα της Ελλάδας είτε ήταν στην τράπεζα του πλανήτη Άρη, είναι το ίδιο μακριά, σε σχέση με τις δαπάνες που θα κάνουμε το 2020, σε σχέση με τις δαπάνες που θα κάνουμε το 2021, σε σχέση με τις δαπάνες που θα κάνουμε το 2022, σε σχέση με τις δαπάνες που θα κάνουμε το 2059. Αυτή είναι η δυσάρεστη πραγματικότητα, σε σχέση με το περίφημο «μαξιλάρι». Το «μαξιλάρι» είναι καλό για τους δανειστές, αλλά δεν μας καλύπτει.

Το ερώτημα είναι μήπως έπρεπε το «μαξιλάρι» να το έχουμε ούτως ή άλλως, γιατί έχουμε αυτό το τεράστιο χρέος; Πώς θα αποκαταστήσουμε την αξιοπιστία μας στις αγορές; Θα σας θέσω τρεις αριθμούς που νομίζω ότι θα απαντούν με μεγάλη σαφήνεια. Το 2014, μια πρώτη μικρή έξοδος της Ελλάδας στις αγορές 4,75%. Τον Μάρτιο του 2019, τελευταία έξοδος στις αγορές της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, 3,85%. Σε 5 χρόνια μια μείωση κάτω του 1%. Τον Οκτώβριο, τελευταία έκδοση της Ελλάδας στις αγορές, 1,5%, δηλαδή μέσα σε 6 μήνες πάνω από 2,5 μονάδες. Τι συνέβη μαγικό μεταξύ του Μαρτίου και του Οκτωβρίου; Αν ήταν το «μαξιλάρι» και η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, τι εμπόδιζε να εμφανιστεί η μείωση τον Μάρτιο; Αυτό που συνέβη ήταν ότι άλλαξε η πολιτική.

Η πολιτική των υπερπλεονασμάτων ήταν λάθος και θα ήθελα, μιλώντας σε σχέση με τη σημερινή Αντιπολίτευση, να πω ότι ήταν λάθος ακόμη και για το δικό τους κυβερνητικό σχεδιασμό. Δηλαδή, εάν ξανακοίταγαν τα πράγματα, «θα χτύπαγαν το κεφάλι τους στον τοίχο» αν ήξεραν ότι θα μπορούσαν να δαπανήσουν άλλα 11 δισ. ευρώ, παραμένοντας πιστοί στη

συμφωνία με τους δανειστές και να βάλουν και άλλα 10 δισ. ευρώ λιγότερα φορολογία. Έκαναν λάθος απλώς και αυτή είναι η γνώμη μου.

Συνεπώς, το πραγματικό πρόβλημα των προϋπολογισμών των προηγούμενων ετών ήταν ότι, πάνω στα πολύ μεγάλα και παράλογα πλεονάσματα που συμφωνήθηκαν μαζί με τους άλλους όρους του καλοκαιριού του 2015, π.χ. το Υπερταμείο, όλα αυτά συνέβαιναν, γιατί πιστεύω δεν υπήρξε, για λόγους ιδεολογικούς ή πραγματικούς, σωστό μέτρημα. Ακόμη και το 2018 υπήρξε υπερπλεόνασμα 4,18. Γιατί; Δεν θυμάμαι, εκείνη τη στιγμή πόσα ήταν. Ήταν 600, 700, 800 εκατομμύρια; Ποιος λόγος υπήρχε;

Από εκεί και πέρα, υπήρχαν και κάποια λάθη επιμέλειας, που εγώ τώρα τα βλέπω ως Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Τα νοσοκομεία δεν κατέγραφαν στα σοβαρά τις προσφυγικές και μεταναστευτικές δαπάνες και δεν έβγαιναν από το αποτέλεσμα της Κυβέρνησης, όπως είχε δικαίωμα να κάνει η Κυβέρνηση, με βάση τη συμφωνία που είχε κάνει το 2015. Το πιο χαρακτηριστικό είναι ότι στα στοιχεία που πήραμε μόλις ήρθαμε στην Κυβέρνηση και ρωτήσαμε τα νοσοκομεία- με τις προηγούμενες διοικήσεις σημειώστε- ποιες δαπάνες είχαν με αλλοδαπούς και μετανάστες, μας είπαν ότι στο νοσοκομείο της Λέσβου δεν υπήρχαν δαπάνες μεταναστών και προσφύγων. Σημειώστε ότι αυτό είναι χρήματα, για τα οποία φορολογούμε τον κόσμο για να πετύχουμε το στόχο. Οπότε ο προβληματισμός μου αφορά την επιμέλεια με την οποία έγινε η δημοσιονομική διαχείριση και θα μείνω μόνο σε αυτό, από πλευράς Κυβέρνησης, άσχετα με τις διαφωνίες που έχουμε. Είμαστε υποχρεωμένοι να υπερψηφίσουμε τον Ισολογισμό και Απολογισμό του Κράτους για να κλείσουν τα βιβλία. Άλλωστε, την πραγματική ψήφο για τον Απολογισμό του 2017 την έδωσε ο ελληνικός λαός. Συνεπώς, αυτή η άποψη μετράει. Σας ευχαριστώ πολύ.»

Στη συνέχεια, η Επιτροπή του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους, αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις του Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, κ. Χαράλαμπου (Μπάμπη) Παπαδημητρίου, του Εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Νικόλαου Συρμαλένιου, του Ειδικού Αγορητή του Κινήματος Αλλαγής, κ. Κωνσταντίνου Σκανδαλίδη, του Ειδικού Αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Νικόλαου Καραθανασόπουλου, του Ειδικού Αγορητή της «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΥΣΗΣ – ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ», κ. Βασίλειου Βιλιάρδου, του Ειδικού Αγορητή του ΜέΡΑ25, κ. Γεώργιου Λογιάδη, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε, κατά πλειοψηφία, τα ανωτέρω σχέδια νόμων, κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολό τους και προτείνει την επιψήφισή τους από την Ολομέλεια της Βουλής.

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2019

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ

(Ακολουθούν οι εισηγήσεις: του Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, κ. Χαράλαμπου (Μπάμπη) Παπαδημητρίου, του Εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Νικόλαου Συρμαλένιου, του Ειδικού Αγορητή του Κινήματος Αλλαγής, κ. Κωνσταντίνου Σκανδαλίδη, του Ειδικού Αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Νικόλαου Καραθανασόπουλου, του Ειδικού Αγορητή της «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΥΣΗΣ – ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ», κ. Βασίλειου Βιλιάρδου και του Ειδικού Αγορητή του ΜέΡΑ25, κ. Γεώργιου Λογιάδη, οι οποίες προκύπτουν από τα πρακτικά της δεύτερης συνεδρίασης της Επιτροπής του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους την 12.11.2019)

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ (ΜΠΑΜΠΗ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β3΄ ΝΟΤΙΟΥ ΤΟΜΕΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2017

του Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας

Χαράλαμπου (Μπάμπη) Παπαδημητρίου

Βουλευτή Β3΄ Νοτίου Τομέα Αθηνών

«ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, κ Χαράλαμπος (Μπάμπης) Παπαδημητρίου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (ΜΠΑΜΠΗΣ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι βουλευτές, συζητάμε σήμερα για τον Ισολογισμό του Κράτους κατά το 2017, δηλαδή τα όσα συνέβησαν προ δύο ετών.

Θεωρητικά, παρά πρακτικά, το Σύνταγμα στο άρθρο 79 και ο Κανονισμός της Βουλής στο άρθρο 122 προβλέπουν ότι η Βουλή μπορεί να ασκήσει, μέσω της παρούσης διαδικασίας, καλύτερο έλεγχο, συμπληρωματικό προς άλλες λειτουργίες της, επί των αποτελεσμάτων της εκτέλεσης του προϋπολογισμού. Προφανώς αυτό δεν ισχύει, τουλάχιστον όχι όπως θα το ευχόταν ο συνταγματικός νομοθέτης και, τολμώ να πω, ο πολίτης- ψηφοφόρος.

Η σημερινή μας συζήτηση καλό είναι να λαμβάνει χώρα ταχύτερα, και όχι να καλούμαστε να συζητήσουμε αυτά τα ζητήματα σχεδόν δύο χρόνια από τη λήξη του εξεταζόμενου οικονομικού έτους. Όταν μάλιστα η πρόβλεψη είναι ότι Απολογισμός και Ισολογισμός υποβάλλονται εντός έτους, όχι όμως στο παραπέντε της εκπνοής του χρόνου και όταν το Υπουργείο Οικονομικών θυμάται ότι δεν μπορεί να ψηφίσει προϋπολογισμό παρά μόνο όταν έχει ψηφίσει τον απολογισμό και τον ισολογισμό. Περίπτωση, η οποία ισχύει τα τελευταία χρόνια. Παλιά δεν ίσχυε ούτε αυτό.

Κατά το οικονομικό και δημοσιονομικό έτος 2017, αποτυπώνεται ξεκάθαρα κατά τη γνώμη μου και αυτό δείχνει ο ισολογισμός πίσω από την ψυχρή λογική των οικονομικών στοιχείων, η συνέχιση και παράταση της καταστροφικής περιπέτειας που έζησε η χώρα μας μετά το 2015.

Το 2017 η οικονομία αναπτύχθηκε κατά 1,4%. Αυτό είναι γνωστό. Πόσο είχε προβλέψει η Κυβέρνηση; Σχεδόν το διπλάσιο 2,7%, αφού προηγουμένως είχε καταστραφεί η καλή πορεία που ακολούθησε η χώρα μετά την έξοδο από το χειρότερο σημείο της ύφεσης, που ήταν το 2011. Ακολουθήστε παρακαλώ τα στοιχεία: πτώση του ΑΕΠ κατά 9,1% το 2011. Δεν είχε ξαναγίνει, ίσως στον πόλεμο κ. Υπουργέ. Μικρότερη μείωση κατά 7,3% το 2012. Ακόμη μικρότερη το 2013, κατά 3,2% και, το 2014, επιτέλους, μία αύξηση, μικρή αλλά πραγματική, κατά 0,7%. Η πορεία είναι πορεία εξόδου από την κρίση. Βάλτε, για όποιον δεν με πιστεύει, παρακαλώ τις κουκίδες σε ένα διάγραμμα και θα δείτε ότι το 2015 έπρεπε να είναι έτος επιστροφής σε ταχύτερη ανάπτυξη. Διότι όλη η καμπύλη δείχνει ότι πάμε προς τα πάνω.

Να τονίσω επίσης, ότι τα χρόνια 2013-14 ήταν τα μόνα χρόνια των μνημονίων που η Ελλάδα υπερκάλυπτε τους στόχους ανάπτυξης που είχαν τεθεί στους προϋπολογισμούς και στο υποχρεωτικό πρόγραμμα, το «μνημονιακό» λεγόμενο.

Τι έγινε όμως έκτοτε και πώς μπήκαμε στο 2017; Από αυτό το μομέντουμ, που ήταν σημαντικό όπως εξήγησα, η χώρα πέρασε στο γνωστό καταστροφικό πρώτο εξάμηνο του 2015, μπήκαμε πάλι σε ύφεση, με τα capital controls, την σκληρή συμφωνία του τρίτου μνημονίου με τους εταίρους τον Αύγουστο του ιδίου έτους, την ύφεση που διήρκησε δύο έτη, τα δύο έτη που ακολούθησαν, την απώλεια του δωρεάν χρήματος για την χώρα μας, όπως και άλλες χώρες της ευρωζώνης πήραν από το γνωστό Q3, την ποσοτική χαλάρωση της ΕΚΤ και τη βύθιση οικογενειών και τραπεζών στα απλήρωτα δάνεια.

Ας δούμε λίγα στοιχεία από τον ισολογισμό για το 2017:

Ο προϋπολογισμός, επαναλαμβάνω, προέβλεπε ανάπτυξη 2,7%, το τελικό νούμερο ήταν περίπου στο μισό, 1,4% του ΑΕΠ. Άρα, από εξ αρχής τα προβλήματα υπάρχουν. Διότι, όταν έχεις το μισό ΑΕΠ ρυθμό αύξησης από αυτό που έχεις υπολογίσει, δεν μπορεί τα υπόλοιπα στοιχεία να σου βγουν σωστά.

Η ιδιωτική κατανάλωση είχε γραφτεί ότι θα αυξηθεί κατά 1,8%. Τελικά έκλεισε στο 0.9%, δηλαδή και πάλι στο μισό.

Να δούμε όμως και κάποιες άλλες παρατηρήσεις από την εξαιρετική έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου επί του Απολογισμού. Αν και η χώρα βρισκόταν σε ανάπτυξη το 2017, τα έσοδα του κράτους μειώνονται κατά περίπου 2,3 δις. ευρώ. Εξ' αυτού του λόγου όσο απαλή και αν είναι η διατύπωση, όπως είναι φυσικό για ένα δικαστικό, το Ελεγκτικό Συνέδριο είναι ένα από τα ανώτατα δικαστήρια της χώρας.

Τα έσοδα από τον φόρο φυσικών προσώπων είναι μικρότερα κατά 1,1 δις. ευρώ.

Ο ΦΠΑ έχασε 350 εκατ. ευρώ γεγονός που τονίζει την παταγώδη αποτυχία της προηγούμενης κυβέρνησης στην πάταξη της φοροδιαφυγής.

Τα έσοδα από πώληση μετοχών επιχειρήσεων εισηγμένων στο χρηματιστήριο, ήταν 4 εκατ. ευρώ έναντι του στόχου 309 εκατ. ευρώ.

Το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων έμεινε πίσω κατά 748 εκατ. ευρώ.

Η μεγαλύτερη και εξαιρετικά σπουδαία - και νομίζω ότι όλοι θα συμφωνήσετε μαζί μου - απόκλιση εμφανίζεται στα έσοδα από την Ευρωπαϊκή Ένωση: τα κοινοτικά προγράμματα ήταν κάτω κατά 2.000 εκατομμύρια, δηλαδή 2 δις ευρώ.

Τελικά, το ακόμη χειρότερο, γιατί πάντα υπάρχει κάτι χειρότερο, για τους πολλούς ήταν ότι άλλη πολιτική είχε υποσχεθεί ο προϋπολογισμός άλλη πολιτική αποτυπώθηκε με τον ισολογισμό στο κρισιμότερο ζήτημα των φόρων και των περικοπών του εισοδήματος.

Μια πολιτική που υπερφορολογεί τους πολίτες και τις επιχειρήσεις. Σκληρή λιτότητα όλα-για-όλα προκειμένου να υπάρξουν υπερπλεονάσματα, τα οποία δεν είχαν γραφτεί, με μόνο πολιτικό και κομματικό όφελος τη μοιρασιά πενιχρών επιδομάτων, ενός τμήματος των υπερπλεονασμάτων. Γιατί έπρεπε να συμφωνήσουν και οι πιστωτές και αυτοί δεν συμφώνησαν, όπως γνωρίζουμε ακόμη λίγο πριν τις εκλογές. Ο Ισολογισμός δείχνει ότι τελικώς δεν ήταν αληθή αυτά που είχαν διαβεβαιωθεί, πως τα έσοδα του υπερπλεονάσματος θα προέρχονταν από την πάταξη της φοροδιαφυγής και του λαθρεμπορίου. Είχατε πει, στον προϋπολογισμό 2017 ότι θα εισπράξουμε 3.000 εκατομμύρια (3 δις) φοροδιαφυγή σε 6 μήνες

και εισπράξαμε μόλις 100 εκατομμύρια και αυτό σε διάστημα 30 μηνών. Το ποσοστό επιτυχίας εν προκειμένω είναι 3%-4% και στο διπλάσιο χρόνο.

Τα υπερπλεονάσματα ήρθαν κυρίως από την απειλή και την πραγματοποίηση κάποιων κατασχέσεων στους πολίτες και στις επιχειρήσεις.

Καταστροφική ήταν και η υποεκτέλεση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, κύριε Πρόεδρε. Μειώθηκε κατά 800εκατομμύρια το πρόγραμμα μέσα στη χρονιά και ήταν λιγότερες από τον στόχο κατά 2 και κάτι δις. ευρώ.

Υπήρξε και μια επιτυχία. Το 2017 είναι το έτος κατά το οποίο, ο κυβερνητικός συνδυασμός, η κυβερνητική πλειοψηφία έγιναν οι «καλοί μαθητές» των Ευρωπαίων. Στα μάτια των δανειστών το 2017 ήταν ένα καλό έτος. Η Κυβέρνηση τότε υπήρξε αρίστη. Αντί να περιοριστείτε στον στόχο για πρωτογενές πλεόνασμα 1,75% , που είχε γραφτεί και είχε γίνει παραδεκτό και το είχε ψηφίσει και η Βουλή, το πήγατε στο 2017 στο 3,9%, χωρίς να το μάθει κανείς ποτέ, παρά μόνο απολογιστικά. Η Βουλή φαντάζομαι θα ήταν η τελευταία. Πρόκειται για τουλάχιστον 4 δις. ευρώ που χάθηκαν σε ρευστότητα, υπερβολικούς φόρους και σε υποχρηματοδότηση των κοινωνικών δαπανών.

Αυτά είναι μερικά από τα αποτελέσματα που περιγράφουν απτά την ζοφερή πραγματικότητα που ζήσαμε το 2017. Ο Ισολογισμός του Κράτους για τους πολίτες έγειρε στην πλευρά των φόρων, της ύφεσης, της ανεργίας και της απογοήτευσης. Γι' αυτό η Ελλάδα ήταν η μόνη χώρα στην Ευρωζώνη που συνέχισε να υποφέρει από την ύφεση στη διετία 2015- 2016, με αποτέλεσμα το 2017 να είναι ένα ακόμη χαμένο έτος, αντί να είναι η χρονιά που θα αφήναμε πίσω, για τα καλά, τη μεγάλη κρίση.

Παρά ταύτα, επειδή φαντάζομαι ο εδώ παριστάμενος Υφυπουργός Οικονομικών δεν θα ήθελε ποτέ να με ακούσει να εισηγούμαι το αντίθετο, εισηγούμαι την ψήφιση του Απολογισμού και Ισολογισμού του 2017.»

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2017

του Εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ

Νικόλαου Συρμαλένιου

Βουλευτή Κυκλάδων

«ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Νικόλαος Συρμαλένιος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ (Εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ): Κυρίες και κύριοι βουλευτές, καλούμαστε να κυρώσουμε σήμερα τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους για το οικονομικό έτος 2017. Μια διαδικασία τυπική και επαναλαμβανόμενη κάθε χρόνο και με μικρή σημασία, αφού δεν βοηθάει στη σύνταξη του επόμενου προϋπολογισμού. Παρόλα αυτά έχει κάποιες επισημάνσεις και κατευθύνσεις που αξίζει να αναφερθούν.

Με τον Απολογισμό παρουσιάζονται τα στοιχεία της εκτέλεσης του κρατικού προϋπολογισμού και επιτελείται η λογοδοσία της Κυβέρνησης αναφορικά με τις αρχικές προβλέψεις. Με τον Ισολογισμό η κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης και τις λοιπές χρηματοοικονομικές καταστάσεις, παρουσιάζεται μια δομημένη απεικόνιση της χρηματοοικονομικής θέσης, της χρηματοοικονομικής επίδοσης και των ταμειακών ροών για την κεντρική διοίκηση, σύμφωνα με το ισχύον λογιστικό σύστημα της διπλογραφικής λογιστικής τροποποιημένης ταμειακής βάσης.

Η πολιτική συγκυρία βεβαίως σήμερα είναι τελείως διαφορετική, αφού πλέον έχει αναλάβει η Κυβέρνηση της Ν.Δ., που όσα χρόνια ήταν Κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ, ουδέποτε είπε ούτε ένα καλό λόγο, ουδέποτε δε διαπίστωσε μια πρόοδο, παρά καταστροφολογούσε και κάποιες φορές υπονόμει τις προσπάθειές μας. Σήμερα ο Εισηγητής της Πλειοψηφίας, ο κ. Παπαδημητρίου, αναφέρθηκε στα καταστροφικά χρόνια του ΣΥΡΙΖΑ, ξεκινώντας από το 2015. Ξέχασε όμως να πει, ότι το Γενάρη του 2015 που ανέλαβε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, δεν είχε κλείσει η πέμπτη αξιολόγηση, δεν υπήρχε το e-mail Χαρδούβελη, το οποίο ήταν σε διαπραγμάτευση και προέβλεπε μια σειρά ακόμα περικοπές σε μισθούς, συντάξεις και δημόσια αγαθά. Παραλάβαμε ταμεία άδεια που έφθαναν μέχρι το τέλος του Φεβρουαρίου να πληρωθούν οι μισθοί και οι συντάξεις. Όλα αυτά ο κ. Παπαδημητρίου τα θεωρούσε ότι είναι στοιχεία, ότι πλέον αρχίζαμε και ξεπερνούσαμε την κρίση, βεβαίως χωρίς να λέει πως θα έκλειναν οι επόμενες αξιολογήσεις και με τι μέτρα θα έκλειναν. Θεωρεί ότι θα είχαμε μπει πολύ πιο γρήγορα σε αναπτυξιακή τροχιά.

Μιλούσε μέχρι τέλους λοιπόν η Ν.Δ. για τέταρτο μνημόνιο και για όλα αυτά διαφεύστηκε πανηγυρικά. Τι έκανε όλα αυτά τα χρόνια; Απλώς λαϊκίζε και όπως χαρακτηριστικά λέει και το επανέλαβε και ο Εισηγητής της Ν.Δ., η οικονομία πάει καλά, τα επιτόκια πέφτουν, όχι γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε τιπάνια προσπάθεια να κερδίσει και να ανακτήσει την αξιοπιστία της χώρας αναλαμβάνοντας δυσανάλογο βάρος, όχι γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ έβαλε το εκτροχιασμένο τρένο στις ράγες, αλλά γιατί οι αγορές προσδοκούσαν ότι θα έρθει η Κυβέρνηση της Ν.Δ. και επειδή ήρθε,

στρώνουν ροδοπέταλα και κόκκινα χαλιά, χωρίς να βλέπουν και να υπολογίζουν τι έγινε όλα αυτά τα χρόνια.

Η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και προφανώς οι θυσίες του ελληνικού λαού ήταν αυτή που κέρδισε την αξιοπιστία της χώρας και σας έχει αφήσει δημοσιονομικό χώρο να κινηθείτε πάνω στα έτοιμα. Μη ξεχνάμε και το «μαξιλάρι» των 37 δισ. όσο και αν δεν θέλετε να το παραδεχτείτε. Και αυτό έγινε γιατί παρόλο τον επώδυνο συμβιβασμό του 2015, υπήρξε ένας σοβαρός σχεδιασμός και όλοι οι προϋπολογισμοί ακολούθησαν αυστηρά αυτό το σχεδιασμό. Ποιος ήταν αυτός ο σχεδιασμός; Η υλοποίηση του τρίτου προγράμματος και η τήρηση των δεσμεύσεων. Πρωτόγνωρο για μια ελληνική κυβέρνηση.

Σ' αυτή την κατεύθυνση κινήθηκαν όλοι οι προϋπολογισμοί 2016-2019 και ο ΣΥΡΙΖΑ σ' αυτό το αυστηρό πλαίσιο έφερε και πολιτικές ελάφρυνσης και κοινωνικής προστασίας. Βεβαίως, είναι αλήθεια ότι υπήρχαν δύσκολα δημοσιονομικά μέτρα με αυστηρούς δημοσιονομικούς στόχους, αλλά βέβαια, υπήρχαν λόγω της δικής μας πολιτικής βούλησης και περιθώρια για εφαρμογή πολιτικών ελάφρυνσης και κοινωνικής προστασίας. Κοινωνικό επίδομα αλληλεγγύης, κοινωνικό μέρισμα, ενίσχυση παιδείας, υγείας, έρευνας. Και όλα αυτά έγιναν καταφέροντας να επιτύχουμε τους στόχους των δημοσιονομικών πλεονασμάτων. Αυτή είναι η πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι, και όχι κάποιες φαντασιακές παραδοχές, τις οποίες μέχρι πρόσφατα έλεγαν και μιλούσαν για τέταρτο μνημόνιο, όταν οι ίδιοι ήρθαν με το προσχέδιο του Προϋπολογισμού του 2020 να παραδεχτούν ότι έχουμε βγει από τα προγράμματα και ότι ουσιαστικά είμαστε σε ένα δρόμο τροχιάς ανάπτυξης.

Αμφισβητήσατε επίσης την καθαρή έξοδο. Προφανώς είμαστε σε αυστηρό έλεγχο, όπως όλα τα κράτη της Ε.Ε.. Ενώ όλοι σας διαψεύδουν κι εσείς διαψεύδετε τους εαυτούς σας, ότι πλέον έχουμε βγει από το πρόγραμμα. Η σημερινή εικόνα είναι κεραυνός εν αιθρία; Όχι, είναι προϊόν μιας πολύ συγκεκριμένης διαδρομής. Αξιοπιστία κερδίζετε μέσα από την σκληρή προσπάθεια, την υπευθυνότητα και την τήρηση των λόγων, με πράξεις και αυτό είναι που αποτυπώνεται στον Απολογισμό - Ισολογισμό του 2017, όπως αυτό ήταν και στον αντίστοιχο του 2016 και προφανώς και τα επόμενα χρόνια, έως ότου είχαμε τη διακυβέρνηση της χώρας.

Η πραγματικότητα, επίσης σας εκθέτει, διότι η στόχευση της Κυβερνήσής μας ήταν να συνδυάσει την δημοσιονομική υπευθυνότητα με την κοινωνική δικαιοσύνη και την ανακατανομή των βαρών και στο μέτρο του δυνατού στέφθηκε από επιτυχία. Οι δημοσιονομικές επιδόσεις συνέβαλαν καθοριστικά στην αποκατάσταση της διεθνούς αξιοπιστίας προς την διαχείριση των δημόσιων οικονομικών της χώρας, την άρση της οικονομικής αβεβαιότητας και την εμπέδωση κλίματος εμπιστοσύνης στην οικονομία, την αναβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας και τη σημαντική αποκλιμάκωση του κόστους δανεισμού του ελληνικού δημοσίου και εν τέλει την επιτυχή ολοκλήρωση και έξοδο από το πρόγραμμα οικονομικής προσαρμογής του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας τον Αύγουστο του 2018.

Αν θέλουμε πραγματικά να κάνουμε μια δυναμική παρακολούθηση και μια δυναμική αξιολόγηση του Ισολογισμού του 2017, πρέπει να τον δούμε ενταγμένο στο συνολικό πλαίσιο ενός πολιτικού σχεδιασμού, ο οποίος ήρθε μετά τις δεύτερες εκλογές του Σεπτεμβρίου του

2015. Θυμίζω ότι ο Προϋπολογισμός του 2017 καταρτίστηκε στα πλαίσια των δεσμεύσεων του τρίτου, και όπως αποδείχθηκε, τελευταίου μνημονίου.

Παρόλα αυτά είναι πολύ χρήσιμο να δούμε τι έγινε το 2017 στη χώρα. Το 2017 η χώρα επέστρεψε σε θετικούς και διατηρήσιμους, όπως αποδείχτηκε, ρυθμούς ανάπτυξης. Για πρώτη φορά κατά την τελευταία οκταετία παρατηρείται μικρή ονομαστική αύξηση του ΑΕΠ, κατά ποσοστό 1% σε σχέση με το προηγούμενο οικονομικό έτος. Το ΑΕΠ κατά το 2017 εμφανίζεται αυξημένο κατά 3.536 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το 2016. Το ΑΕΠ της χώρας σε τρέχουσες τιμές το έτος 2017 ανήλθε σε 177.735 εκατομμύρια ευρώ κατώτερο από το προβλεπόμενο ΑΕΠ ποσού 180.817 εκατομμύρια ευρώ. Το ΑΕΠ έτους 2017 είναι μικρότερο κατά 53.907 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το ΑΕΠ έτους 2009, ύψους 231.642 εκατομμύρια ευρώ σε τρέχουσες τιμές, γεγονός που αντιστοιχεί σε μείωση του ΑΕΠ σε σχέση με το 2009 κατά 23,27%. Προφανώς αυτή η μείωση δεν οφείλεται στην πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, αν και το έτος 2017 παρατηρείται μία μικρή αύξηση του ΑΕΠ, σε σχέση με το έτος 2016 και αντίστοιχα μείωση του δείκτη δημοσίου χρέους προς το ΑΕΠ στο 184,94% έναντι 187,35%, το 2016.

Το πρωτογενές αποτέλεσμα του Κρατικού Προϋπολογισμού, έσοδα μείον έξοδα, εξαιρουμένων των τόκων, διαμορφώθηκε θετικά στο ποσό των 1.290 εκατομμύρια ευρώ έναντι ελλείμματος ύψους 618 εκατομμυρίων το 2016, έναντι των αρχικών προβλέψεων του προϋπολογισμού παρουσιάζεται βελτιωμένο κατά 1.846 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή, με πλεόνασμα 1.290 εκατομμύρια ευρώ, έναντι πρόβλεψης για έλλειμμα 556 εκατομμύρια ευρώ. Η βελτίωση αυτή προέκυψε κυρίως από τα μειωμένα έξοδα, παρότι τα έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού ήταν κατώτερα από τα προβλεπόμενα. Το ποσοστό επίτευξης των εσόδων διαμορφώθηκε περίπου στο 93%.

Τα καθαρά εισπραχθέντα έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού πλην των εσόδων από την πώληση χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων και δανείων διαμορφώθηκαν στο ποσό των 50.724 εκατομμύρια ευρώ έναντι των αρχικών εκτιμήσεων ύψους 54.529 εκατομμύρια ευρώ με το ποσοστό υλοποίησης να διαμορφώνεται στο 93%. Έναντι του 2016 παρουσιάζονται μειωμένα κατά ποσοστό 4,5%. Ως μερίδιο της οικονομίας, τα έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού μειώθηκαν από το 30,5% του ΑΕΠ το 2016 στο 28,5% το 2017.

Τα φορολογικά έσοδα, άμεσοι - έμμεσοι φόροι, διαμορφώθηκαν στο ποσό των 46.557 εκατομμύρια ευρώ αυξημένα έναντι του 2016 κατά 920 εκατομμύρια ευρώ. Ως ποσοστό του ΑΕΠ, όμως, διαμορφώθηκαν στο 26,2%, δηλαδή, όσο το 2016, από 25,3% το 2015 και 20,7% το 2011. Βλέπουμε, δηλαδή, ότι η μεγάλη αύξηση από το 20% στο 25% ήταν τα έτη 2011 – 2015. Το συνολικό αποτέλεσμα της περιόδου, πλεόνασμα - έλλειμμα, διαμορφώθηκε σε πλεόνασμα ύψους 2.244 εκατομμύρια ευρώ, για δεύτερη συνεχή χρονιά, τα τελευταία χρόνια, μετά το πλεόνασμα που εμφανίστηκε το έτος 2012, όπου στο αποτέλεσμα ενσωματώθηκαν τα κέρδη από το PSI και την επαναγορά ομολόγων. Η θετική διαμόρφωση του συνολικού αποτελέσματος της περιόδου οδήγησε σε περαιτέρω θετική μεταβολή της καθαρής θέσης των πολιτών κατά το ποσό των 2.256 εκατομμύρια ευρώ.

Για τη χρηματοδότηση του συνολικού ταμειακού ελλείμματος το χρέος της Κεντρικής Διοίκησης αυξήθηκε σε ονομαστικές τιμές κατά 2.322 εκατομμύρια ευρώ. Σταθμίζοντας την

αύξηση του ΑΕΠ, το δημόσιο χρέος διαμορφώθηκε στο 184,9% του ΑΕΠ έναντι 187,3% το 2016. Μειωμένο, δηλαδή, κατά 2,4%. Οι επιστροφές εσόδων συμπεριλαμβανομένων εκείνων των παρελθόντων οικονομικών ετών, διαμορφώθηκαν στο ποσό των 6.052.095.850,66 ευρώ έναντι στόχου 3.289 εκατομμύρια ευρώ, παρουσιάζοντας αύξηση σε σχέση με τις προβλέψεις κατά 84,01%. Η σημαντική αυτή υπέρβαση του ετήσιου στόχου οφείλεται κυρίως στην επιτάχυνση της εκκαθάρισης των ληξιπρόθεσμων οφειλών της γενικής κυβέρνησης, προκειμένου να τονωθεί η ρευστότητα της οικονομίας και είναι σύμφωνη με τις διατάξεις του ν.4336/2015 "Συνταξιοδοτικές διατάξεις - Κύρωση του Σχεδίου Σύμβασης Οικονομικής Ενίσχυσης από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας και Ρυθμίσεις για την υλοποίηση της Συμφωνίας Χρηματοδότησης".

Η εξόφληση απλήρωτων υποχρεώσεων από μεταβιβαστικές πληρωμές ανήλθε σε 1.440 δισ. ευρώ, έναντι προϋπολογισμού μόλις 15,8 εκατομμύρια ευρώ, δημιουργώντας υπέρβαση κατά 1.424 δισ. ευρώ περίπου. Η υπέρβαση αφορά κυρίως την καταβολή επιχορηγήσεων στο Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Εφάπαξ Παροχών για εξόφληση ληξιπρόθεσμων οφειλών ποσού 466 εκατομμύρια ευρώ, στον Ενιαίο Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης ποσού 680 εκατομμύρια ευρώ, σε ΟΤΑ α' βαθμού και νομικά πρόσωπα αυτών ποσού 115 εκατομμύρια ευρώ περίπου, καθώς και σε νομικά πρόσωπα της γενικής κυβέρνησης ποσού 122 εκατομμύρια ευρώ.

Εισοδηματικές ενισχύσεις και λοιπές μεταβιβάσεις ποσού 3 δισ. ευρώ, είναι αυξημένες κατά 1,1 δισ. ευρώ σε σχέση με το 2016. Η αύξηση αφορά κυρίως στις εισοδηματικές ενισχύσεις και σε λοιπά μέτρα κοινωνικής προστασίας, που αυξήθηκαν κατά 1,8 δισ. ευρώ και ειδικότερα, αυξήθηκαν οι δαπάνες του κοινωνικού μερίσματος ποσού 775 εκατομμύρια ευρώ και της κάλυψης παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας (ΥΚΩ), στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας του ποσού των 476 εκατομμύρια ευρώ, για την κάλυψη μέρους του κόστους ηλεκτρικής ενέργειας και την επανασύνδεση ηλεκτρικού ρεύματος σε νοικοκυριά με χαμηλό εισόδημα, οι οποίες δεν υπήρχαν κατά το έτος 2016. Ενώ, οι δαπάνες κοινωνικού εισοδήματος αλληλεγγύης, ποσού 550 εκατομμύρια ευρώ, σημείωσαν αύξηση κατά 501 εκατομμύρια. ευρώ σε σχέση με το 2016. Αύξηση δηλαδή, 1019%.

Το 2017 δόθηκε το κοινωνικό μέρισμα, 770 εκατομμύρια ευρώ. Αύξηση έναντι του 2016 κατά ποσοστό 9,6%, εμφανίζουν και οι επιχορηγήσεις σε οργανισμούς για σκοπούς κοινωνικής πολιτικής, κυρίως λόγω της επιχορήγησης στο νεοσύστατο Οργανισμό Προνοιακών Επιδομάτων και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΟΠΕΚΑ) για την καταβολή επιδομάτων κοινωνικής αλληλεγγύης ανασφάλιστων υπερηλίκων.

Σημαντική αύξηση έναντι του 2016, παρουσιάζουν οι επιχορηγήσεις σε λοιπούς φορείς για κοινωνική πολιτική. Η αύξηση οφείλεται κυρίως στην επιχορήγηση που δόθηκε στον ΑΔΜΗΕ και στον ΔΕΔΔΗΕ ποσού 476 εκατομμύρια ευρώ και 10 εκατομμύρια ευρώ αντίστοιχα, για την κάλυψη μέρους του κόστους ηλεκτρικής ενέργειας και την επανασύνδεση ηλεκτρικού ρεύματος σε νοικοκυριά με χαμηλό εισόδημα. Με βάση τα παραπάνω στοιχεία, διαμορφώθηκαν και τα δεδομένα της ΕΛΣΤΑΤ για το 2017.

Ας δούμε την τελευταία έκδοση της ΕΛΣΤΑΤ για τις συνθήκες ανισότητας στην Ελλάδα, που βγήκε πριν από λίγες μέρες, αφορά το έτος 2017. Η ανεργία για το έτος 2017 μειώθηκε κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες και η τάση αυτή συνεχίστηκε. Οι ανισότητες, όπως αυτές αποτυπώνονται στο συντελεστή GINI, μειώθηκαν κατά μία μονάδα. Η ανισοκατανομή του εισοδήματος μειώθηκε και αυτή κατά μισή μονάδα. Ο κίνδυνος φτώχειας, μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις, μειώθηκε κατά μία μονάδα. Η παιδική φτώχεια, μειώθηκε κατά δύο μονάδες.

Με άλλα λόγια, κλείνοντας, το 2017 άρχισε να αποτυπώνεται η αλλαγή σελίδας της χώρας, η οποία ολοκληρώθηκε τον Αύγουστο του 2018 με το οριστικό τέλος των μνημονίων.»

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΓΟΡΗΤΗ ΤΟΥ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Α΄ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2017

του Ειδικού Αγορητή του Κινήματος Αλλαγής

Κωνσταντίνου Σκανδαλίδη

Βουλευτή Α΄ Αθηνών

«ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Ειδικός Αγορητής του Κινήματος Αλλαγής, κ. Κωνσταντίνος Σκανδαλίδης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ (Ειδικός Αγορητής του Κινήματος Αλλαγής): Κυρίες και κύριοι βουλευτές, θέλω και εγώ εξ αρχής να θέσω το θέμα της ετεροχρονισμένης συζήτησης που έθεσε και ο κ. Παπαδημητρίου, στη λογική, ότι αυτό πια αποτελεί ένα καρφί στο μάτι των κοινοβουλευτικών διαδικασιών.

Δεν μπορεί να συμβαίνουν τα παράδοξα πράγματα. Σήμερα π.χ. ο κ. Παπαδημητρίου, αφού έκανε σκληρή κριτική στην εφαρμογή του προϋπολογισμού και αφού τον καταψήφισε κατά τη συζήτηση το 2017, τώρα τον υπερψηφίζει αναγκαστικά διότι, είναι Κυβέρνηση. Αυτό θα έπρεπε να γίνεται μάλλον, για τελευταία χρονιά. Όμως, κατά κανόνα, κάθε φορά, εξαιτίας της ετεροχρονισμένης συζήτησης και του «μπαγιατέματος» των στοιχείων, διότι, περί αυτού πρόκειται. Οι αριθμοί μπορεί να είναι άψυχα πράγματα, αλλά «μπαγιατεύουν» και αυτά.

Επίσης, θέλω να πω κάτι που το επαναλαμβάνω αρκετά χρόνια τώρα. Από την εμπειρία μου ως Υπουργός, αλλά και την κοινοβουλευτική θητεία πιστεύω, ότι καμία πραγματική αλλαγή δεν είναι νοητή, χωρίς την αλλαγή της δομής του κρατικού προϋπολογισμού, όπως τον θυμάμαι από τότε που εκλέχτηκα πρώτη φορά βουλευτής. Η ενημέρωση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, είναι μεν αναλυτική και απεικονίζει την πραγματική δομή, αλλά αποτελείται από προσθαφαιρέσεις αριθμών. Προσθαφαιρέσεις αριθμών, από χρόνο σε χρόνο. Έχω την αίσθηση δηλαδή, ότι όταν είδα και το προσχέδιο του προϋπολογισμού που κατέθεσε η Κυβέρνηση της Ν.Δ., η δομή του, η λειτουργία του, οι σχέσεις των αριθμών είναι το ίδιο πράγμα. Δηλαδή, γίνονται προσθαφαιρέσεις. Αυτό, δεν μπορεί να σημάνει αλλαγή πραγματική στη χώρα και αυτό είναι πραγματικά, ένα πάρα πολύ μεγάλο πρόβλημα για την οικονομική ανάπτυξη γενικότερα και την προκοπή του τόπου.

Έρχομαι τώρα στην έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου και θα μείνω μόνο σε πέντε σημεία, τα οποία θεωρώ ότι είναι σημαντικά.

Το πρώτο, είναι, η έκρηξη στα ληξιπρόθεσμα χρέη των ιδιωτών προς το δημόσιο, η οποία έφτασε στα 100,34 δις ευρώ, που για το σύνολο του έτους 2017, είναι αύξηση 6,47%. Ο κόσμος δεν μπορεί να πληρώσει και δεν μπορούσε να πληρώσει και τότε, δείγμα της κατάστασης που ήταν η πραγματική οικονομία. Αυτό είναι κάτι το οποίο συνεχίζεται σ' ένα μεγάλο βαθμό, παρότι αυτό το πράγμα γίνεται και δεν συμβάλλει στο ταμείο που πρέπει να κάνει μια κυβέρνηση.

Έρχομαι στο δεύτερο σημείο, που αφορά τα ληξιπρόθεσμα χρέη του δημοσίου προς τους ιδιώτες, όπου το Ελεγκτικό Συνέδριο προβαίνει σε μια αναλυτική καταγραφή τόσο των

δομικών αδυναμιών της διοίκησης και των παραλείψεων όσο και κυρίως των πηγών δημιουργίας νέων ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων, που δείχνει μια κακοδιοίκηση, κακοδαιμονία του ελληνικού δημοσίου. Δεν κάνω κριτική σε μια συγκεκριμένη Κυβέρνηση ένα συγκεκριμένο χρόνο, μιλάω για μια δομική ανεπάρκεια της ίδιας της διακυβέρνησης. Αυτό, πέρα από αλλότρια χρήση των κονδυλίων και όχι ελεγχόμενη επί της ουσίας, συνιστά και κατασπατάληση σ' ένα μεγάλο βαθμό.

Το τρίτο σημείο είναι η χρήση του αποθεματικού. Αναλύονται συγκεκριμένες περιπτώσεις από την επισκόπηση των πιστώσεων που δεν τηρήθηκαν οι διατάξεις του ν. 4270/2014, του άρθρου 59. Συγκεκριμένα αναφέρονται ενδεικτικά οκτώ περιπτώσεις συνολικού ύψους, που ξεπερνά τα 200 εκατομμύρια σε προϋπολογισμό περίπου 1 δισ. ευρώ αποθεματικού. Αυτό σημαίνει μια αδιαφανής διαδικασία και μια αδυναμία ελέγχου για το πού πήγαν αυτά τα χρήματα και αυτό είναι ένα θέμα που αφορά την ηθική και την πολιτική του πολιτικού συστήματος και της διακυβέρνησης.

Το τέταρτο σημείο. Διαπιστώνεται σε ένα ακόμη έτος, ότι δεν έχει δημιουργηθεί Μητρώο Παγίων Περιουσιακών Στοιχείων, όπως επιβάλει το προεδρικό διάταγμα 15 του 2011. Είναι μια διαπίστωση επαναλαμβανόμενη και μηδέποτε εκπληρούμενη, με αποτέλεσμα η καταγραφή και αποτίμηση της δημόσιας περιουσίας, που δυστυχώς με τη Συμφωνία του 2015 περιήλθε ολόκληρη στο Υπερταμείο, να είναι αδύνατη. Η χώρα αδυνατεί έτσι να αποτιμήσει τον πλούτο της και αυτό μας το είπε και ο Πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου και άρα να ελέγξει την αξιοποίησή του, όχι μόνο στο πεδίο των αποφάσεων, που έτσι και αλλιώς έχουν εκχωρηθεί για 99 χρόνια στους ξένους, αλλά και στο πεδίο της στοιχειώδους οικονομικής αξιολόγησης και άρα της δυνατότητας ελέγχου της αξιοποίησης του δημόσιου πλούτου.

Το πέμπτο σημείο, αναφέρεται στην αποτίμηση των 96 Νομικών Προσώπων, στα οποία συμμετείχε το ελληνικό δημόσιο. Ούτε το 2017 ήταν επικαιροποιημένη αυτή η αποτίμηση και μόλις πέντε αποτιμήθηκαν με βάση προσωρινά στοιχεία του 2017, ενώ τα 62 με βάση κάποια στοιχεία του 2016 και αυτά όχι σίγουρα, γιατί δεν είχαν δημοσιευτεί χρηματοοικονομικές καταστάσεις.

Πότε επιτέλους θα αξιώσει μια κυβέρνηση από τις ΔΕΚΟ να παρουσιάζουν έγκαιρα κάθε φορά την πραγματική τους εικόνα;

Δηλαδή, όταν φτάσαμε να δούμε το πρόβλημα της ΔΕΗ φέτος, εμφανίστηκε ξαφνικά «μια ωραία πρωία» και ήταν ένα πελώριο πρόβλημα. Αυτό, πιθανά και αν είχαμε τα στοιχεία κάποια στιγμή σταθερά, συνεχώς διαφανή, δημοσιοποιημένα, θα μπορούσαμε να το αντιμετωπίσουμε, ίσως πιο έγκαιρα και με έναν διαφορετικό τρόπο.

Νομίζω, λοιπόν, ότι αυτές οι παρατηρήσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου, είναι πάρα πολύ σημαντικές.

Θα ήθελα σ' αυτό το σημείο της τοποθέτησής μου, να αναφερθώ σε κάποια γενικά πολιτικά συμπεράσματα που απορρέουν απ' αυτή τη συζήτηση.

Καταρχήν, πρέπει να σας πω ότι ο Εισηγητής της παράταξής μας για τον Προϋπολογισμό του 2017, ο κ. Ιωάννης Κουτσούκος, στη συζήτηση που διεξήχθη στη Βουλή, όλα τα συμπεράσματα και οι κρίσεις που διατύπωσε, επιβεβαιώθηκαν εις το ακέραιο.

Θα σας αναφέρω, ποια είναι αυτά τα συμπεράσματα. Πρώτον, κατ' αρχήν πρόκειται για έναν Απολογισμό που περιέχει δημοσιονομικά μέτρα περίπου 4 δις. Το τίμημα που πλήρωσε η χώρα για την καταστροφική πολιτική του πρώτου εξαμήνου του 2015 και της τραγικής διαπραγμάτευσης που ακολούθησε και οδήγησε στο τρίτο και επαχθέστερο μνημόνιο. Υπάρχει εδώ η αντίκρουση από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ, για το τι συνέβη εκείνη την εποχή.

Εκείνη την εποχή και η βασική μας διαφορά είναι ότι η προηγούμενη Κυβέρνηση είχε φτάσει τα πράγματα σ' ένα τέτοιο σημείο και στην εικόνα της οικονομίας που θα μπορούσε μέσα σ' ένα εξάμηνο ή οκτάμηνο να βγει από τα μνημόνια και αυτή η πολιτική οδήγησε ουσιαστικά στο χάσιμο μιας ολόκληρης τριετίας.

Δεύτερον, από τα 3,1 δις στα έσοδα, τα 2,5 δις περίπου είναι νέοι φόροι που επιβλήθηκαν από 1 Ιανουαρίου του 2017. Είναι αυτοί που κλήθηκαν να πληρώσουν τα μικρά και μεσαία εισοδήματα, η υπερφορολόγηση που έγινε και η οποία ήταν δυσβάσταχτη και παράλληλα δημιούργησε αυτό το περίφημο «μαξιλαράκι», που αφορά το πλεόνασμα, όπου είχαμε 1,2 δις υπερπλεόνασμα, καθώς η πρόβλεψη ήταν 1,75%, δηλαδή 31 δις και διαμορφώθηκε στα 2,44%, δηλαδή 4,3 δις.

Τα «ματωμένα πλεονάσματα» που έλεγε τότε ο Πρωθυπουργός είναι αφαίμαξη από τους πολλούς, πραγματικά «ματωμένα» και μικροπαροχές για κάποιους λίγους.

Δηλαδή, ωραία, αυτή η πολιτική συνεχίζεται και μπορεί να την συνεχίσουν και άλλες κυβερνήσεις, το θέμα είναι ότι δεν δίνει οριστική απάντηση στα δομικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας και ασφαλώς αποτελεί μια πολύ δυσμενή εξέλιξη.

Το τρίτο σημείο που θέλω να πω, είναι ότι με την αύξηση του Φ.Π.Α και των φόρων κατανάλωσης επιδεινώθηκε η σχέση άμεσων και έμμεσων φόρων από 1,15% που ήταν έμμεσοι προς άμεσους φόρους το 2014 και ενώ η πρόβλεψη του προϋπολογισμού ήταν ότι θα πάει στο 1,33%, πήγε τελικά με βάση το Ελεγκτικό Συνέδριο στο 1,42%. Δηλαδή, τα λαϊκά στρώματα πλήρωσαν πολύ περισσότερα εκείνη τη χρονιά απ' ό,τι όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Αυτά με βάση τα εγχειρίδια πολιτικής οικονομίας δεν αποτελούν ούτε αριστερή ούτε προοδευτική πολιτική.

Το τέταρτο σημείο, σε ό,τι αφορά τον ρυθμό ανάπτυξης, η υπερφορολόγηση και η αφαίρεση πόρων από την οικονομία και την κοινωνία δεν επέτρεψε να επιτευχθούν οι στόχοι που έθεσε ο κρατικός προϋπολογισμός. Έτσι το 2017 με πρόβλεψη 2,7% υστέρησε κατά σχεδόν 1% και κατέληξε στο 1,6%.

Αυτό αθροιστικά από το 2015 μέχρι το 2017 που συζητάμε αντιστοιχεί σε απώλεια 16 δις ευρώ, με βάση την πρόβλεψη των διεθνών οργανισμών. Μιλάμε για μια δραματική εξέλιξη.

Και τέλος, η μείωση του Π.Δ.Ε. και η απώλεια σημαντικών ευρωπαϊκών πόρων σε ένα χρόνο που η ιδιωτική οικονομία εξακολουθούσε να λειτουργεί σε στασιμότητα ήταν μια, επίσης, επιβαρυντική, αν θέλετε, εξέλιξη στην πορεία της ελληνικής οικονομίας.

Τελειώνοντας, επειδή αυτά τα είδαμε στους προηγούμενους και φαντάζομαι θα τα δούμε και στους επόμενους προϋπολογισμούς, το νήμα που τα συνδέει, είναι η συνέχιση της πολιτικής των πλεονασμάτων και η επανάληψη της βασικής δομής του προϋπολογισμού.

Πιστεύω δηλαδή ότι η βασική μας θέση που είναι ότι χωρίς άμεση διαπραγμάτευση και μείωση των πλεονασμάτων δεν μπορεί να υπάρξει στροφή στην πραγματική οικονομία και την ανάπτυξη, στους ρυθμούς που θα μας επιτρέψει να παρακολουθήσουμε και τις διεθνείς εξελίξεις, εξακολουθεί να ισχύει στο ακέραιο και θα χαρακτηρίζει και όλη την επόμενη περίοδο από δω και πέρα.

Προφανώς το καταψηφίζω.»

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΓΟΡΗΤΗ ΤΟΥ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΑΧΑΪΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2017
του Ειδικού Αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας

Νικόλαου Καραθανασόπουλου

Βουλευτή Αχαΐας

«ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Ειδικός Αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ (Ειδικός Αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κυρίες και κύριοι βουλευτές, βεβαίως, έχουμε μια άχαρη συζήτηση, η κύρωση του Απολογισμού και του Ισολογισμού του κράτους και από αυτή την άποψη, γιατί δεν έχει να κάνει τόσο με τον όποιο βαθμό απόκλισης καταγράφεται στον απολογισμό σε σχέση με τα προϋπολογισθέντα, γιατί και αυτός ο βαθμός απόκλισης δεν αναιρεί την ουσία του κρατικού προϋπολογισμού που είναι ένα εργαλείο εφαρμογής της ταξικής πολιτικής, ανεξάρτητα αν το κρατάς από το δεξί χέρι ή από το αριστερό χέρι αυτό το εργαλείο.

Και βεβαίως, είναι η συζήτηση αυτή και μια ευκαιρία για άσφαιρη αντιπαράθεση.

Στον Προϋπολογισμό του 2017 και που συζητάμε σήμερα τον απολογισμό και ισολογισμό, υπήρχαν ορισμένα κενά δεδομένα που δεν πρέπει να τα ξεχνάμε.

Ποια είναι αυτά τα δεδομένα; Πρώτον, ότι έπρεπε να εφαρμόσει η πολιτική του τρίτου μνημονίου, που να θυμίσω εδώ ότι το ψήφισε και ο ΣΥΡΙΖΑ και η Ν.Δ. και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και άλλες μικρότερες πολιτικές δυνάμεις, το τρίτο μνημόνιο. Τι στόχο είχε αυτό το τρίτο μνημόνιο, που ήταν συνέχεια και του πρώτου και του δεύτερου; Βεβαίως την δημοσιονομική εξυγίανση, δηλαδή τη μεταφορά των βαρών στις πλάτες των λαϊκών στρωμάτων, αυτό που αποκαλείται υπερφορολόγηση και το οποίο οδηγεί στα ματωμένα πλεονάσματα, γιατί ο λαός, τα λαϊκά στρώματα καλούνται να πληρώσουν τεράστιους φόρους και αυτό έχει ως αποτέλεσμα και την έκρηξη των ληξιπρόθεσμων χρεών, όπου λαϊκά νοικοκυριά δεν μπορούσαν να πληρώσουν αυτήν την τεράστια φορολόγηση.

Δεύτερον, χαρακτηριστικό γνώρισμα ήταν η επιτάχυνση όλων αυτών των μέτρων, μεταρρυθμιστικών όπως τα ονομάζετε, τα οποία θα θωράκιζαν, θα βελτίωναν το κλίμα για ανάκαμψη της καπιταλιστικής οικονομίας. Τέτοια μέτρα και μεταρρυθμίσεις αφορούσαν τον περιορισμό, για να μην πω την κατάργηση των εργατικών δικαιωμάτων. Αφορούσαν ένα ακόμη πιο ευνοϊκό περιβάλλον για τη δράση των επιχειρηματικών ομίλων και, βεβαίως, την προσαρμογή του αστικού κράτους και των δομών του στις ανάγκες τις οποίες είχε το κεφάλαιο. Μάλιστα, όλες αυτές οι πολιτικές ξεδιπλώνονται σε ένα περιβάλλον, που βεβαίως η Ε.Ε. έχει ενιαία πολιτική οικονομικής διακυβέρνησης, εποπτεία σε αυτό, πάνω από αυτό και ευρωπαϊκών εξαμήνων, σε ένα περιβάλλον που οξύνονται όλο και περισσότερο οι ανταγωνισμοί και στο εσωτερικό της Ε.Ε. και οι φυγόκεντρες τάσεις, που οδήγησαν στο Brexit, αλλά και ταυτόχρονα οι αντιθέσεις ανάμεσα σε μεγάλα ιμπεριαλιστικά κέντρα.

Τι λέμε, εμείς σήμερα, κοιτώντας το από μια απόσταση, όπως εξελίχθηκε ο προϋπολογισμός; Ότι παρά την όποια κυβερνητική εναλλαγή είχαμε αυτό το διάστημα, παρά

τις επιμέρους αποκλίσεις που έχουν οι πολιτικές του ΣΥΡΙΖΑ ή της Ν.Δ., ούτε ο μεν ούτε ο δε αμφισβητούν τι; Τις βασικές στρατηγικές στοχεύσεις της άρχουσας τάξης για τη χώρα μας. Αυτές οι βασικές στρατηγικές στοχεύσεις επικεντρώνονται σε τρία βασικά ζητήματα.

Πρώτον, στην αγωνία, στην ανάγκη να θωρακιστεί η αναπτυξιακή διαδικασία, που σημαίνει περαιτέρω κατεδάφιση εργατικών δικαιωμάτων, μεγαλύτερη απελευθέρωση των αγορών για την δράση των επιχειρηματικών ομίλων, ιδιωτικοποιήσεις, κίνητρα φορολογικά, αναπτυξιακά για τους επιχειρηματικούς ομίλους, προώθηση των αναγκαίων μεταρρυθμίσεων στις δομές του κράτους. Για να στηριχθεί αυτή η ανάγκη δημιουργίας ενός πιο ευνοϊκού περιβάλλοντος, που πάντα κάποιος πρέπει να πληρώσει, γι' αυτό το πιο ευνοϊκό περιβάλλον και αυτοί που πληρώνουν είναι τα λαϊκά στρώματα, οι εργαζόμενοι, οι επαγγελματιοβιοτέχνες, οι αγρότες.

Δεύτερον, η γεωστρατηγική αναβάθμιση της χώρας μας στο ευρύτερο περιβάλλον, που σημαίνει ότι η Ελλάδα μετατρέπεται όλο και περισσότερο σε σημαιοφόρο των γεωστρατηγικών σχεδιασμών των Αμερικανών και του ΝΑΤΟ, του ευρωατλαντικού άξονα, με δύο λόγια, στην ευρύτερη περιοχή, διαμορφώνοντας κινδύνους για τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας μας.

Τρίτον, επειδή ενέδωσαν σε αυτή την πολιτική, παρά τα επικοινωνιακά τρικ, όχι μόνο δεν ανακουφίζει ευρύτερα στρώματα, αλλά θα δημιουργεί όλο και περισσότερες λαϊκές αντιδράσεις από τους εργαζόμενους, τους αυτοαπασχολούμενους, τους αγρότες αλλά και τη νεολαία, τη θωράκιση του συστήματος με την πολιτική «νόμος και τάξις».

Ανεξάρτητα όλων αυτών, λοιπόν, το σίγουρο είναι ότι ο δρόμος τον οποίο βαδίσαμε το 2017 και το 2018, βαδίζουμε και σήμερα. Είναι ένας δρόμος, ο οποίος οξύνει τις κοινωνικές ανισότητες και θα τις οξύνει όλο και περισσότερο. Όχι αυτό ως απόρροια αδυναμιών ή καθυστερήσεων από την ασκούμενη πολιτική, αλλά ως αποτέλεσμα του μονόδρομου, τον οποίο ακολουθούμε, που αντικειμενικά οδηγεί σε αυτό το αποτέλεσμα, δηλαδή, στην όξυνση των κοινωνικών ανισοτήτων. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο και θα ολοκληρώσω με αυτό - θα έχουμε την ευκαιρία να πούμε και πιο αναλυτικά στη συζήτηση στην Ολομέλεια - παραμένει αναπάντητο, από τα υπόλοιπα κόμματα, το βασικό ερώτημα το οποίο προβάλλει μπροστά σε όλο το λαό.

Και ποιο είναι αυτό το βασικό ερώτημα; Είναι γιατί ενώ διαμορφώνονται όλο και πιο ευνοϊκές συνθήκες από την άποψη της τεχνολογίας, της επιστήμης, της προόδου όλων αυτών, να μπορεί ο κόσμος να ζει καλύτερα - όχι μόνο δεν ζει καλύτερα - αλλά ζει χειρότερα και μάλιστα διευρύνεται όλο και περισσότερο και με πολύ γοργούς ρυθμούς η συγκέντρωση του πλούτου σε όλο και λιγότερα χέρια σε διεθνές επίπεδο.

Ταυτόχρονα, από την άλλη πλευρά διευρύνεται όλο αυτό το φάσμα, το οποίο ζει κάτω από το όριο της φτώχειας ή δεν μπορεί να καλύψει βασικές του ανάγκες. Τί είναι αυτό, λοιπόν, που εμποδίζει και δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί αυτή η βασική αντίθεση;

Αν αρχίσουμε και ανοίγουμε αυτό το ερώτημα, τότε πραγματικά θα προσεγγίσουμε επί της ουσίας την πραγματική διέξοδο απέναντι σε αυτή την κατάσταση.

Είναι φανερό, κύριε Πρόεδρε, ότι θα καταψηφίσουμε τον Απολογισμό και Ισολογισμό του 2017, όπως είχαμε καταψηφίσει και τον Προϋπολογισμό για το 2017.»

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΓΟΡΗΤΗ
ΤΗΣ «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΥΣΗΣ – ΚΥΡΙΑΚΟΣ
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ»
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΒΙΛΙΑΡΔΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2017
του Ειδικού Αγορητή της «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΥΣΗΣ – ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ»

Βασίλειου Βιλιάρδου

Βουλευτή Επικρατείας

«ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Ειδικός Αγορητής της «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΥΣΗΣ – ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ», κ. Βασίλειος Βιλιάρδος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ (Ειδικός Αγορητής της «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΥΣΗΣ – ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ»): Κυρίες και κύριοι βουλευτές, καταρχήν, θεωρούμε απαράδεκτο να μας στέλνονται τέτοιου είδους εκθέσεις με εκατοντάδες σελίδες την Παρασκευή, για συζήτηση την Τρίτη το πρωί. Είναι ανεύθυνο. Σε κάθε περίπτωση ασφαλώς δεν πρόκειται να τοποθετηθούμε θετικά ούτε στον Απολογισμό, ούτε στον Ισολογισμό του Κράτους του 2017. Δηλαδή το καταψηφίζουμε. Πόσο μάλλον όταν η Ελεγκτική Επιτροπή είχε εκφράσει τόσες επιφυλάξεις με τις αναφορές της και με τις 19 παρατηρήσεις της, που συμπεριλαμβάνουν δεκάδες διαπιστώσεις, οι οποίες κατά την ίδια επηρεάζουν την αξιοπιστία των οικονομικών καταστάσεων.

Η πρώτη και μεγαλύτερη διευκρίνιση που ζητήσαμε είχε σχέση με τις δαπάνες για την εξυπηρέτηση της Δημόσιας Πίστης, ποσού περίπου 671 δισεκατομμυρίων ευρώ, που όπως αναφέρεται στη σελίδα 44, υπερέβη τον Προϋπολογισμό κατά 99,6 δισεκατομμύρια ευρώ.

Ειδικά όσον αφορά τα έσοδα από την πώληση τίτλων με συμφωνία επαναγοράς, τα *terros* δηλαδή, στο εξωπραγματικό ύψος των 529,4 δισεκατομμυρίων ευρώ εντός ενός μόνο έτους, βρίσκεται στη σελίδα 19. Όταν ολόκληρο το δημόσιο χρέος της κεντρικής κυβέρνησης ήταν της τάξης των 328,7 δισεκατομμυρίων ευρώ και τα δημόσια έσοδα στα 53 δισεκατομμύρια ευρώ. Γιατί ήταν αναγκαία; Ποιος ο λόγος που ξεκίνησε η συγκεκριμένη διαδικασία σε αυτή την έκταση, ουσιαστικά από το 2015; Η απάντηση που πήραμε δεν μας ικανοποίησε. Ότι ανακυκλώνονται τα χρήματα για εμάς δεν ήταν ικανοποιητική.

Η δεύτερη διευκρίνιση είχε σχέση με την πρόσθετη χρηματοδότηση των κομμάτων ύψους 11,785 εκατομμυρίων -ένα τεράστιο ποσό- που θα ήταν σωστό να το γνωρίζουν οι Έλληνες, το λόγο που δόθηκαν από μια χρεοκοπημένη χώρα, που αυξάνει συνεχώς τους φόρους, μειώνοντας τους μισθούς τους.

Η τρίτη έχει σχέση με το αποθεματικό των 37 δισεκατομμυρίων ευρώ γνωστό ως «μαξιλάρι». Δημιουργήθηκε το 2018; Επειδή δεν το είδαμε καθόλου το 2017. Μπορούμε να το χρησιμοποιήσουμε χωρίς την έγκριση των δανειστών; Είναι πράγματι 37 δισεκατομμύρια ευρώ σήμερα;

Η επόμενη διευκρίνιση αφορούσε την καθαρή θέση των πολιτών που διαμορφώθηκε αρνητική, στα μείον 212,6 δισεκατομμύρια ευρώ το 2017.

Εδώ ρωτήσαμε τα εξής: Τι σημαίνει αλήθεια αυτό; Είναι όπως στις επιχειρήσεις, όπου εάν πωληθούν όσα έχουν και δεν έχουν θα παραμείνουν χρεωμένες με αυτό που απομένει όσον αφορά τους δανειστές τους;

Είναι δηλαδή σε τέτοιο βαθμό χρεοκοπημένη η Ελλάδα, ώστε οι πολίτες που ευθύνονται για τα χρέη του Κράτους τους, θα συνεχίσουν να χρωστούν 212 δισεκατομμύρια ευρώ μετά το ξεπούλημα των πάντων; Η απάντηση που πήραμε ήταν ικανοποιητική. Ότι ισχύει δηλαδή αυτή η διαπίστωσή μας.

Συνεχίζοντας, σύμφωνα με τον ν.4270/2014 και το άρθρο 167, το βρήκαμε εκ των υστέρων, η διαδικασία έκδοσης του Ισολογισμού Απολογισμού 2017 θα έπρεπε να είχε συμπληρωθεί ένα χρόνο μετά τη λήξη της χρήσης, δηλαδή εντός του 2018.

Επομένως, σήμερα θα έπρεπε κανονικά να συζητούσαμε για τον Απολογισμό και Ισολογισμό της πιο πρόσφατης χρήσης του 2018, με σκοπό να εξάγουμε συμπεράσματα για την κατάρτιση του Προϋπολογισμού του 2020. Αφού αυτό που μας ενδιαφέρει είναι το μέλλον και όχι το παρελθόν.

Περαιτέρω, δεν εμφανίζεται η αξία των παγίων περιουσιακών στοιχείων στον Ισολογισμό. Είναι κάτι που σημειώνεται και στην έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Στη σελίδα 58 της έκθεσής του αναγράφεται πως το Μητρώο Παγίων του Δημόσιου, που είναι υπό εκπόνηση, δεν συνδέεται με τις καταστάσεις λογιστικής του κράτους. Επομένως, ως έθνος δεν γνωρίζουμε τι μας ανήκει.

Σαν να μην έφτανε δε αυτό, αναγράφεται στη σελίδα 56, πως μεταβιβάστηκαν τα Πάγια στο Υπερταμείο, το οποίο ελέγχεται πλειοψηφικά από τους δανειστές, δωρεάν, χωρίς καμία προηγούμενη εκτίμησή τους. Η απάντηση που μας δόθηκε ήταν θετική, ότι πράγματι έχουμε δίκιο. Εάν, κάτι ανάλογο διενεργούσε κάποιος σε μια επιχείρηση θα αντιμετώπιζε τεράστια προβλήματα με τη δικαιοσύνη, με τους μετόχους που εν προκειμένω είναι οι Έλληνες πολίτες και με τους προϊσταμένους του. Δεν νομίζετε, πως πρέπει να αναζητηθούν εδώ ευθύνες;

Το Υπερταμείο τώρα έχει υπό την κατοχή του το ΤΑΙΠΕΔ, την ΕΤΑΔ, το ΤΧΣ και τις Συμμετοχές σε Δημόσιες Επιχειρήσεις που δεν διευκρινίζεται ποιες είναι. Η απάντηση ήταν πως ελέγχεται μόνο η κεντρική κυβέρνηση, οπότε η ΕΤΑΔ το 2017 δεν ανήκε στην κεντρική κυβέρνηση. Εδώ θα θέλαμε μια επιβεβαίωση. Η ΕΤΑΔ τώρα με τη σειρά της στον Ισολογισμό του 2017 αναγνωρίζει μόλις 828 εκατομμύρια ευρώ αξία σε ακίνητα, μαρίνες κ.λπ., χωρίς να καθορίζει ποια είναι. Όπως ενημερωθήκαμε από το Ελεγκτικό Συνέδριο, η αιτία είναι το ότι δεν έχει προβεί σε αποτιμήσεις των παγίων που της ανήκουν, αλλά μόνο σε 800 ακίνητα. Παράδοξο κατά τη γνώμη μας.

Από την άλλη πλευρά, πώς είναι δυνατόν να εμφανίζει η ΕΤΑΔ την αξία των ακινήτων του δημοσίου που έλαβε δωρεάν, χωρίς να εμφανίζονται στα πάγια του Κρατικού Ισολογισμού; Πώς αποτιμά τα πάγια η ΕΤΑΔ; Εάν δεν το γνωρίζουμε, πως θα κρίνουμε τις τιμές που θα τα πουλήσει, όταν τα πουλήσει, γιατί σε κάθε περίπτωση δεν αφήνουμε τίποτα που να μην ξεπουλήσουμε.

Στον Ισολογισμό, πάντως, εμφανίζεται μόνο «Ακίνητοποιήσεις υπό εκτέλεση», συνολικά, 1,6 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου.

Περαιτέρω, όσον αφορά τον Εξοπλισμό, είναι δυνατόν να αποτιμάται μόνο στα 167 εκατομμύρια ευρώ, σύμφωνα με το λογαριασμό «Εξοπλισμός» του Ισολογισμού, όπου συμπεριλαμβάνεται ο εξοπλισμός των Ενόπλων Δυνάμεων με αξία, μόλις, 68,5 εκατομμύρια

ευρώ. Πώς είναι δυνατόν; Μόνο τα F-16 κοστίζουν περί τα 18 εκατομμύρια ευρώ το ένα, καινούργια, ενώ διαθέτουμε, περίπου, 153 διαφόρων τύπων. Εδώ δεν πήραμε καμία απάντηση.

Όσον αφορά τώρα την αξία των συμμετοχών σε μη εισηγμένες επιχειρήσεις, αποτιμώνται με βάση τα λογιστικά ίδια κεφάλαιά τους, όπου σε περίπτωση που είναι αρνητικά, θεωρούνται μηδενικής αξίας. Το γεγονός αυτό αναφέρεται ως πρόβλημα και στην έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, στη σελίδα 57, ειδικά, επειδή χρησιμοποιείται και ιστορικό κόστος, ενώ κάποιες οικονομικές καταστάσεις δεν παρέχονται έγκαιρα.

Κατά την άποψή μας θα έπρεπε να γίνεται αποτίμηση σε αξίες αγοράς, κατά την ανάλογη πρακτική στον επιχειρηματικό χώρο, με βάση τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Αυτό, κυρίως για να ξέρουμε τι διαθέτουμε και να μην ξεπουλιούνται οι επιχειρήσεις μας σε εξευτελιστικές τιμές.

Ενδεικτικά, θα αναφερθούμε εδώ στις Αμυντικές Βιομηχανίες μας, ΕΑΣ, ΕΑΒ και ΕΛΒΟ, που εμφανίζονται με αρνητική καθαρή θέση, αλλά είναι στρατηγικού χαρακτήρα και απαραίτητες στην Ελλάδα. Φυσικά, αυτές οι βιομηχανίες δεν μπορούν να επιβιώσουν χωρίς έργο. Εάν απασχολούν υπαλλήλους, χωρίς να τους παρέχονται εξοπλιστικά προγράμματα, όπως στην ΕΛΒΟ, αλλά, αντίθετα, εισάγονται, όπως μελετάται για οχήματα και λεωφορεία, λογικά είναι ζημιογόνες. Αντίστοιχα, ζημιογόνα είναι τα δημόσια νοσοκομεία που έχουν έξοδα, χωρίς κέρδη. Εντούτοις, επιτελούν κοινωνικό έργο και ασφαλώς δεν πρέπει να κλείσουν.

Σημειώνουμε, επίσης, τις μεγαλύτερες αξίες συμμετοχών στον πίνακα 1, στο παράρτημα του Ισολογισμού, στην σελίδα 81 μέχρι τη σελίδα 83, σε «Εγνατία Οδό» περί τα 6 δισεκατομμύρια ευρώ, όπου συζητείται η ιδιωτικοποίησή της για ένα κλάσμα της αξίας της και στο ΤΧΣ, 6 δισεκατομμύρια ευρώ για το 100%, όταν το αρχικό κεφάλαιο ήταν 50 δισεκατομμύρια ευρώ.

Η συμμετοχή στο «Ελευθέριος Βενιζέλος», με ποσοστό 55%, αποτιμάται στα 268 εκατομμύρια ευρώ, όταν αναμένεται να εισπραχθεί 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ για το 30% που είναι προς πώληση. Δεν αφήνουμε τίποτα. Τα ξεπουλάμε όλα.

Όλα τα λιμάνια μας αποτιμώνται με 118 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή όσο κοστίζει το σκάφος κάποιου μεγαλοεφοπλιστή. Η συμμετοχή στο Υπερταμείο, αποτιμάται μόλις σε 467 εκατομμύρια ευρώ. Πώς είναι δυνατόν;

Συνεχίζοντας, στις αποκρατικοποιήσεις για το 2017, στη σελίδα 57 της έκθεσης, βλέπουμε τα ΕΛΠΕ, την ΕΥΔΑΠ, την Δ.Ε.Η., την ΕΥΑΘ, τα δέκα λιμάνια, την Εγνατία, τη ΔΕΣΦΑ και τη ΔΕΠΑ. Εδώ, αναρωτιόμαστε, προς τι λοιπόν οι αντιδράσεις του ΣΥΡΙΖΑ, όπως για παράδειγμα στην περίπτωση της πώλησης των ΕΛΠΕ, όταν υπήρχε στα σχέδιά του;

Σχετικά με το ΠΔΕ, στη σελίδα 68 του Ισολογισμού, ήταν 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ στο εθνικό σκέλος- σήμερα έχει μειωθεί κάτω από τα 700 εκατομμύρια ευρώ, δυστυχώς- και 3,1 δισεκατομμύρια ευρώ στο συγχρηματοδοτούμενο με την Ε.Ε.. Συνολικά 4,4 δισεκατομμύρια ευρώ από τα 6,6 δισεκατομμύρια ευρώ που είχαν προϋπολογιστεί. Γιατί αυτή η μείωση; Έτσι πετύχαμε τα πλεονάσματα εις βάρος της οικονομίας μας;

Οι οφειλότες τώρα του δημοσίου, στα τέλη του 2017, χρωστούσαν 104 δισεκατομμύρια ευρώ συνολικά, όπου τα 89 δισεκατομμύρια ευρώ ήταν από προηγούμενες χρήσεις. Είναι

εισπράξιμα αυτά τα χρήματα; Περιλαμβάνονται παραβάσεις από την λίστα Λαγκάρντ, τα Panama Papers κ.λπ.; Μήπως πρέπει να διαγραφούν, εάν δεν είναι εισπράξιμα και να σχηματιστεί μια πρόβλεψη ή να κρατούνται σε άλλο λογαριασμό; Θα αυξηθεί η αρνητική θέση βέβαια της χώρας, αν διαγράφουν, αλλά ότι είναι να γίνει, πρέπει να γίνει.

Επίσης, έχω ακόμη μια ερώτηση. Το δημόσιο χρησιμοποιεί διπλογραφικό λογιστικό σύστημα σε όλες του τις υπηρεσίες;

Κλείνοντας, οφείλουμε να συνταχούμε με τις ενστάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ως προς την αντικανονική χρήση του αποθεματικού. Είναι στη σημείωση 6 στη σελίδα 83. Η χρήση του, δεν μπορεί να γίνεται για κάλυψη αναγκών, που ενδεχομένως δεν είναι επείγουσες ή προβλέψιμες.

Το νήμα που θα συνδέσει τον επόμενο με αυτόν τον προϋπολογισμό, είναι η χρεοκοπία της χώρας. Πλέον, εκτός του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα. Όταν παράλληλα δημόσιος και ιδιωτικός τομέας χάνουν όλα τους τα περιουσιακά στοιχεία.»

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΓΟΡΗΤΗ ΤΟΥ ΜΕΡΑ25
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΟΓΙΑΔΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2017

του Ειδικού Αγορητή του ΜΕΡΑ25

Γεώργιου Λογιάδη

Βουλευτή Ηρακλείου

«ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Ειδικός Αγορητής του ΜΕΡΑ25, κ. Γεώργιος Λογιάδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΟΓΙΑΔΗΣ (Ειδικός Αγορητής του ΜΕΡΑ25): Κυρίες και κύριοι βουλευτές, εμείς για να μην σας κρατάμε σε αγωνία, από την αρχή θα πούμε ότι καταψηφίζουμε. Κρύα, μπαγιάτικη σουππα, ξαναζεσταμένη, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως απ' όλους. Συζητάμε σήμερα για τον Απολογισμό – Ισολογισμό του 2017.

Το 2017 ήταν η πρώτη χρονιά που το ελληνικό δημόσιο ήταν υποχρεωμένο, βάσει των δεσμεύσεων της τότε κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ στο Eurogroup που πραγματοποιήθηκε στις 15 Ιουνίου 2017, να επιτύχει πλεονασματικό πρωτογενές δημοσιονομικό αποτέλεσμα. Συγκεκριμένα, ο στόχος για το 2017 ήταν 1,75% του ΑΕΠ, αλλά τα μέτρα του προϋπολογισμού 2017, αύξηση φορολογίας, περικοπές μισθών, συντάξεων, παροχών, υπερ-απόδωσαν με το πρωτογενές πλεόνασμα να φτάνει τελικά στο 3,9% του ΑΕΠ. Η τότε Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ έγινε βασιλικότερη του βασιλέως. Να θυμίσουμε ακριβώς τί αναφέρει η ανακοίνωση του Eurogroup στις 15 Ιουνίου 2017: «The Eurogroup welcomed Greece's commitment to maintain a primary surplus of 3.5% of GDP until 2022, and a fiscal path consistent with the European fiscal framework thereafter. According to Analysis by the European Commission, such compliance would be achieved with a primary surplus of equal to or above but close to 2.0% of GDP in the period of 2023-2060».

Η ελληνική οικονομία είναι δέσμια των πρωτογενών πλεονασμάτων. Ας καταστεί σαφές: πλεόνασμα του δημοσίου σημαίνει εξ ορισμού έλλειμμα του ιδιωτικού τομέα. Σημαίνει μονιμοποιημένη λιτότητα, μόνιμη αφαίμαξη της ελληνικής οικονομίας. Να τονίσω και εγώ, όπως και άλλοι συνάδελφοι, ότι πέραν του δημοσίου χρέους υπάρχει ένα τεράστιο ιδιωτικό χρέος, το οποίο μεγαλώνει συνέχεια. Που θα φτάσει αυτή η καταστροφή; Διερωτώμαι. Οι κ.κ. της συμπολίτευσης και της μνημονιακής αντιπολίτευσης μιλούν ρητορικά για ανάπτυξη. Πώς είναι δυνατόν όμως να μιλάμε για ανάπτυξη χωρίς να αντιμετωπίζουμε τον ελέφαντα στο δωμάτιο, δηλαδή, τα πρωτογενή πλεονάσματα; Ξεκινάμε με handicap 3,5% για να αποπληρώνονται οι τόκοι ενός μη βιώσιμου χρέους που πρέπει να αναδιαρθρωθεί άμεσα. Να αναφέρω ότι το 2015 το χρέος ήταν 331,7 δισεκατομμύρια ευρώ ή 175% του ΑΕΠ και το 2019, τέσσερα χρόνια μετά έχει αυξηθεί στα 335 δισεκατομμύρια ευρώ ή 182% του ΑΕΠ.

Ας δούμε τα στοιχεία που προκύπτουν από τον Απολογισμό και Ισολογισμό του 2017.

Πρωτογενές πλεόνασμα 7,01 δισεκατομμύρια ευρώ ή 3,9% του ΑΕΠ. Αλλά πώς επιτεύχθηκε; Το ΑΕΠ αυξήθηκε σε 180,2 έναντι 176,5 το 2016, αλλά και το δημόσιο χρέος συνέχισε την ανοδική του πορεία από 315,01 δισεκατομμύρια ευρώ το 2016 σε 317,41 δισεκατομμύρια ευρώ το 2017, παρά την ασθενική μείωση σε 176,1% του ΑΕΠ έναντι 178,5% το 2016, αποδεικνύεται για μια ακόμα φορά ότι μόνη λύση ήταν και παραμένει η αναδιάρθρωσή

του. Οι δαπάνες γενικής κυβέρνησης μειώθηκαν σε 85,22 δισεκατομμύρια ευρώ από 86,3 δισεκατομμύρια ευρώ, αλλά το ίδιο συνέβη και με τα έσοδα της γενικής κυβέρνησης από 87,3 δισεκατομμύρια ευρώ το 2016 σε 86,6 δισεκατομμύρια ευρώ το 2017. Τα φορολογικά έσοδα αυξήθηκαν από 45,64 δισεκατομμύρια ευρώ σε 46,56 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου 2%, κυρίως εξαιτίας της συγκριτικά μεγαλύτερης αύξησης των έμμεσων φόρων, από 26,2 δισεκατομμύρια ευρώ σε 26,9 δισεκατομμύρια ευρώ ή μία αύξηση 2,7%, ενώ οι άμεσοι από 19,44 δισεκατομμύρια ευρώ σε 19,66 δισεκατομμύρια ευρώ ή 1,1% αύξηση. Βλέπουμε ότι η έμμεση φορολογία παρουσίασε ανοδικές τάσεις, κυρίως χάρη στην αύξηση εσόδων από ΦΠΑ. Οι άμεσοι φόροι αυξήθηκαν λιγότερο αφού ο φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων αυξήθηκε κατά 1,1%, σε αντίθεση με των νομικών προσώπων που μειώθηκε.

Έτσι, επιτάθηκε το φαινόμενο να μεγαλώνει η αναλογία έμμεσων προς άμεσους φόρους, καταδεικνύοντας την τοξικότητα των μνημονιακών πολιτικών, φτάνοντας τη μεταξύ τους σχέση στο 58 προς 42 έναντι 56 προς 44 το 2013.

Θύμα, ασφαλώς και η κοινωνική ασφάλιση, η αύξηση της σχετικής δαπάνης από 11,78 δισεκατομμύρια ευρώ το 2016 σε 15,83 δισεκατομμύρια ευρώ το 2017 οφείλεται στην πρόσθετη επιχορήγηση προς τον ΕΦΚΑ, συν 4,58 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι του 2016, αποκρύπτοντας την ανάληψη πολιτική. Παρομοίως, οι επιχορηγήσεις σε Οργανισμούς και Ιδρύματα Υγείας μειώθηκαν κατά 36%.

Οι Δημόσιες Επενδύσεις απέφεραν έσοδα μόλις 2,33 δισεκατομμύρια ευρώ και ήταν μειωμένες κατά 41% έναντι τόσο του στόχου, όσο και του αντίστοιχου μεγέθους του 2016, δηλαδή περίπου κατά 4,2 δισεκατομμύρια ευρώ.

Εν ολίγοις, καμία ευρωπαϊκή χώρα δεν διατήρησε πρωτογενή πλεονάσματα πάνω από το 1,9% ούτε για μια δεκαετία, πόσο μάλλον για πάνω από τέσσερις δεκαετίες, που οφείλουμε εμείς. Ο μόνος λόγος που οι δανειστές εμμένουν σε μια τέτοια γελοιότητα είναι ότι μόνον έτσι μπορούν να προσποιηθούν ότι το δημόσιο χρέος μας μπορεί να αποπληρωθεί. Όλοι σε αυτή την αίθουσα, που είμαστε σήμερα, γνωρίζουμε φυσικά ότι το χρέος μας δεν είναι βιώσιμο, απλώς το μνημονιακό τόξο δεν έχει το απαιτούμενο σθένος να το παραδεχτεί.

Εμείς, το ΜέΡΑ25 προτείνουμε και καταθέσαμε γραπτή πρόταση για την αναδιάρθρωση του χρέους με ρήτρα ανάπτυξης, όπως συνέβη με τη Γερμανία και το χρέος της μεταπολεμικά στο Λονδίνο, ώστε ο απαιτούμενος στόχος πρωτογενούς πλεονάσματος να μειωθεί από το 3,5% του ΑΕΠ στο 0% του ΑΕΠ, κάτι που ισοδυναμεί με την κατάργηση της λιτότητας και την δυνατότητα δραστικής μείωσης των φορολογικών συντελεστών.

Με την ευκαιρία αυτή σήμερα θα ήθελα να αναφέρω μερικά σημεία για τη γνωστή σε όλους μας Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ), η οποία αποτελεί από το 2017 για το οποίο συζητάμε σήμερα τη διάδοχη κατάσταση της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων. Η ΑΑΔΕ δεν είναι κρατική υπηρεσία ελεγχόμενη από το ελληνικό δημόσιο και κατ' επέκταση από το νομοθετικό σώμα και την κυβέρνηση. Η ΑΑΔΕ δεν έχει καμία σχέση με το ελληνικό δημόσιο, εφόσον πρόκειται για καθαρά ιδιωτικό μηχανισμό υπό τον άμεσο έλεγχο των δανειστών. Με άλλα λόγια το κρατικό ταμείο παραδόθηκε εξ' ολοκλήρου στα χέρια ενός ιδιωτικού φορέα και δια αυτού στα χέρια των ξένων δανειστών που το διαχειρίζονται πλέον απόλυτα.

Η ΑΑΔΕ αποτελεί άλλον έναν εισπρακτικό μηχανισμό όχι μόνο της φορολογητέας ύλης, αλλά και των πάσης φύσεως εσόδων μέσα στα όρια της ελληνικής επικράτειας, ακόμη και των προστίμων της Τροχαίας. Η ΑΑΔΕ είναι τελείως ανεξάρτητη από κάθε έλεγχο εκ μέρους του ελληνικού δημοσίου, των κυβερνήσεων, των ελληνικών διοικητικών και δικαστικών αρχών. Ο τίτλος «Ανεξάρτητη Αρχή» είναι ψευδεπίγραφος. Η ανεξαρτησία της είναι μόνο απέναντι στον ελληνικό λαό και σε οποιοδήποτε θεσμικό προβλεπόμενο όργανο της ελληνικής πολιτείας, ενώ είναι απόλυτα εξαρτημένη από τους έξωθεν της χώρας εντολείς που τη δημιούργησαν και κατάφεραν μέσω αυτής να έχουν πλήρη έλεγχο στο δημόσιο ταμείο της χώρας και να το διαχειρίζονται, πλέον, αποκλειστικά οι ίδιοι.

Ο ιδιωτικός αυτός μηχανισμός δεν είναι νομικό πρόσωπο, έτσι ώστε ο οποιοσδήποτε πολίτης ή φορέας να μην μπορεί να κινηθεί εναντίον του. Ποιον θα μηνύσεις για τις εγκληματικές πράξεις του, όταν αυτός στερείται νομικής προσωπικότητας και νομικά είναι ανύπαρκτος; Ο ιδιωτικός αυτός μηχανισμός ιδρύθηκε αντισυνταγματικά επίσης και ψευδεπίγραφα ως Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή, με ευθεία αντιπαράθεση προς το άρθρο 101 Α΄ του Συντάγματός μας, που αναφέρει πέντε Ανεξάρτητες Αρχές. Πέραν αυτών των πέντε Αρχών καμία άλλη Ανεξάρτητη Αρχή δεν μπορεί να υπάρξει, όπως δεν μπορεί να υπάρξει δεύτερη Βουλή. Συνεπώς αναδεικνύεται κραυγαλέα η μη νομιμοποιημένη και αντισυνταγματική ύπαρξη της ΑΑΔΕ θέτοντας μπροστά σε ποινικές ευθύνες αυτούς που την ίδρυσαν και την ψήφισαν και την έβαλαν σε εφαρμογή.

Κλείνοντας, το ΜέΡΑ 25 δεν θα επικυρώσει τον πρώτο Απολογισμό - Ισολογισμό που εισήγαγε τον τιμωρητικό αυτόν παραλογισμό των υπέρογκων πρωτογενών πλεονασμάτων ως μέθοδο αναδιάρθρωσης του χρέους και μας έχει οδηγήσει σε απαξίωση, εξαθλίωση, εξευτελισμό και αναξιοπρέπεια. Καταψηφίζουμε.»